

DA
E-0002541/2024
Svar afgivet på Europa-Kommissionens vegne
af Hadja Lahbib
(15.1.2025)

Artikel 2 i direktiv (EU) 2019/1158 om balance mellem arbejdsliv og privatliv for forældre og omsorgspersoner¹ finder anvendelse på arbejdstagere, der har en ansættelseskontrakt eller et ansættelsesforhold som defineret i gældende lovgivning, kollektive overenskomster eller gældende praksis i hver medlemsstat, under hensyntagen til Den Europæiske Unions Domstols (EU-Domstolens) retspraksis. Ved betragtning 16 og 17 præciseres yderligere, at direktivets personelle anvendelsesområde ikke udvides til at omfatte selvstændige erhvervsdrivende.

Begrebet "arbejdstager" bør fortolkes i henhold til EU-Domstolens retspraksis. I sag 66/85, *Lawrie-Blum mod Land Baden-Württemberg*, bemærker EU-Domstolen, at *det væsentlige kendetegn ved arbejdsforholdet er, at en person i en vis periode præsterer ydelser mod vederlag for en anden og efter dennes anvisninger*. Der er med andre ord tre betingelser, der skal være opfyldt kumulativt, for at en person kan anses for arbejdstager i henhold til EU-retten².

Domstolen fastslog således, at "en betegnelse som "selvstændig tjenesteyder" i henhold til national ret ikke er til hinder for, at en person er "arbejdstager" i EU-retlig forstand, hvis vedkommendes uafhængighed kun er fiktiv og dermed skjuler, at der foreligger et reelt arbejdsforhold"³. Arbejdsforholdets *sui generis*-karakter i henhold til national ret kan ikke have nogen betydning for, om personen er arbejdstager i henhold til EU-retten⁴, hvis de ovennævnte betingelser er opfyldt. Kommissionen er i øjeblikket i færd med at vurdere, om den nationale lovgivning er i overensstemmelse med direktiv (EU) 2019/1158.

---

¹ EUT L 188 af 12.7.2019, s. 79.

² Eksistensen af 1) et underordningsforhold mellem arbejdstageren og dennes arbejdsgiver, 2) aflønningselementet, og 3) at arbejdstageren udøver *faktisk og reel beskæftigelse, med udelukkelse af beskæftigelsesformer, der har et så ringe omfang, at de fremstår som et rent marginalt supplement*, sag 53/81, *Levin*, [17], sag C-337/97, *Meeusen*, [13].

³ Sag C-256/01, *Allonby*, præmis 71. C-413/13, *FNV Kunsten*, præmis 35.

⁴ Sag C-116/06, *Kiiski*.